

BELÜGYMINISZTERIUM

II. Főcsoportfőnökség

SZIGORÚAN TITKOS!

Sorszám: **1006**.....

Szám: 50—600/1966.

A MINŐSÍTÉS MEGSZÜNT
az 1995. évi LXV. tv. 28. §-ára
figyelemmel

**A SZABADSAGVESZTÉSBŐL SZABADULT
SZEMÉLYEK UTÓGONDOZASARA VONATKOZÓ
KORMANYRENDELET, VALAMINT ANNAK
VÉGREHAJTASA TÁRGYABAN KIADOTT
UTASITASOK**

GYŰJTEMÉNYE

B E V E Z E T Ő

A társadalmi és személyi tulajdon, az állampolgárok személyének védelme, a közbiztonság további javítása, valamint a visszaeső bűnözés elleni küzdelem kiszélesítése érdekében nagyjelentőségű az ismételt bűnelkövetés megelőzése. Ennek egyik alapvető feltétele a büntetésvégrehajtási intézetből szabadult személyek társadalomba való beilleszkedésének elősegítése. Népköztársaságunk kormánya e céllal 12/1965. (VII. 11.) szám alatt rendeletet adott ki a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról.

A rendelet megteremtette a szabadult személyek intézményes utógondozásának alapjait. Konkrét feladatokat határoz meg **egyfelől** az államigazgatási, munkáltató szervek, társadalmi szervezetek, **másfelől** a szabadultak tekintetében.

A rendőrség fontos feladata, hogy a törvényes eszközök felhasználásával végezze és segítse a kormányrendeletben meghatározott célkitűzés megvalósítását célzó intézkedéseket.

Ennek eredményes megvalósítása érdekében gyűjteménybe foglaltuk:

- a 12/1965. (VII. 11.) Korm. sz. rendeletet, valamint annak végrehajtása tárgyában;
- a Minisztertanács, Tanácsszervek Osztálya;
- a Munkaügyi Minisztérium;
- az Egészségügyi Minisztérium;
- az Igazságügyminisztérium;

- az Igazságügyminisztérium Büntetésvégrehajtási Országos Parancsnoksága;
- a Belügyminisztérium

által kiadott utasításokat.

A kormányrendeletben, valamint a végrehajtási utasításokban vastagabb betűkkel jelöltük azokat a részeket, amelyek meghatározzák **egyrészt** a tanácsi kötelező ellenőrzés alá tartozó szabadultak körét, **másrészt** a rendőri szervek feladatait, illetve a más szervekkel való együttműködés érintkezési pontjait.

Szükséges, hogy a vezetők tanulmányozzák a 12/1965. Korm. sz. rendeletről, valamint annak végrehajtása tárgyában kiadott utasításokból adódó rendőri feladatokat;

azt az érintett állomány részére — a szakmai továbbképzés keretén belül — tegyék oktatás tárgyává.

Dr. Rudas György s. k.,
r. ezredes
főcsoportfőnökhelyettes

A MAGYAR FORRADALMI MUNKÁS-PARASZT KORMÁNY

12/1965. (VII. 11.) számú

RENDELETE

a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról

1. §.

A büntetésvégrehajtási intézet parancsnoksága az elítéltet — szabadulása előtt kellő időben — meghallgatja arra nézve, hogy szabadulása után hol kíván rendszeres munkát végezni.

2. §.

- (1) A büntetésvégrehajtási intézet parancsnoksága köteles előmozdítani, hogy az elítélt — a szabadulás előtt megfelelő időben — rendezze azokat az ügyeit, amelyek a szabadulás utáni letelepedésével és munkába állásával kapcsolatosak. Ebből a célból az elítélt — az intézet rendjének sérelme nélkül — családtagjaival, volt vagy leendő munkáltatójának a megbízottjával levelezést folytathat, és szükség esetén személyesen is érintkezhet.
- (2) A munkaerőgazdálkodási, illetőleg munkáltató szervek a szabaduló személy munkába állításának megkönnyítése érdekében a büntetésvégrehajtási intézetben is eljárhatnak.

3. §.

- (1) A büntetésvégrehajtási intézet parancsnoksága értesítést küld a tanács végrehajtó bizottságának arról a szabaduló személyről,
 - a) aki többszörösen visszaeső vagy konok bűnöző [Btk. 39. §. (3) bek. c) pont],
 - b) aki bírói kitiltás (Btk. 53. §.) hatálya alatt áll,
 - c) akit három évnél hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélték,
 - d) aki a büntetésvégrehajtási intézet parancsnokságának megítélése szerint — az előző pontokban meghatározott körülményekre tekintet nélkül — a társadalomba való beilleszkedés szempontjából segítségre, illetőleg ellenőrzésre szorul.
- (2) A büntetésvégrehajtási intézet parancsnoksága az (1) bekezdésben meghatározott eseteken kívül is értesítést küld, ha a szabaduló személy a munkába állást illetően segítségnyújtást kér.

4. §.

- (1) A 3. §-ban említett értesítést a szabaduló személy volt lakóhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottságának (a továbbiakban: tanács vb.) kell küldeni, éspedig a szabadulás előtt legalább egy hónappal.
- (2) Támogatni kell a szabaduló személynek volt lakóhelyétől (tartózkodási helyétől) különböző helységben való letelepedését, ha itt igazoltan megfelelő munkalehetőség kínálkozik számára, vagy a bíróság volt lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) kitiltotta. Ebben az esetben az értesítést annak a tanács vb-nek kell küldeni, amelynek területén a szabaduló személy letelepedni (huzamosan tartózkodni) szándékozik.
- (3) Az értesítésnek tartalmaznia kell a szabaduló személy fontosabb adatait (életkor, szakképzettség, korábbi munkahelye, stb.), a szabadulás időpontját és azt a munkahelyet, ahol elhelyezkedése biztosítottnak látszik.
- (4) A 3. §. (1) bekezdésében említett szabadult személy a szabadulást követő nyolc napon belül köteles jelentkezni annál a tanács vb-nél, amelyhez a büntetésvégrehajtási intézet parancsnoksága az értesítést küldte. Ha a szabadult személy a jelentkezést elmulasztja, erről a tanács vb. a rendőrséget tájékoztatja.

5. §.

A büntetésvégrehajtási intézet által értesített tanács vb. — szakigazgatási szervei útján — gondoskodik arról, hogy a szabadult személy rendszeres munkát végezhesen. Ezért — ha a szabadult személyt az értesítésben megjelölt munkahelyen nem alkalmazzák — a tanács vb. őt olyan állami vállalatához (intézményhez) vagy szövetkezethez irányítja, amely munkaerőt igényel.

6. §.

- (1) Az állami vállalatok (intézmények), illetőleg a szövetkezetek vezetőinek elő kell mozdítaniuk a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állítását. Az alkalmazás nem tagadható meg amiatt, hogy a munkára jelentkező szabadságvesztésre volt ítélve, kivéve ha a büntetlen előélet a munkakör betöltésének előfeltétele.

- (2) Ha a 3. §. (1) bekezdésében említett szabadult személy nem állt munkába, vagy munkahelyét indokolatlanul elhagyja, erről a vállalat (intézmény, szövetkezet), köteles értesíteni az illetékes tanács vb-t.

7. §.

- (1) A tanács vb — a szakszervezet közreműködésével és más társadalmi erők bevonásával — rendszeresen figyelemmel kíséri, hogy a 3. §. (1) bekezdésében említett szabadult személy folyamatosan dolgozik-e, továbbá hogy törekszik-e a társadalomba újra beilleszkedni.
- (2) **Az (1) bekezdésben meghatározott feladat elvégzéséhez a rendőrség szükség szerint segítséget nyújt a tanács vb-nek.**
- (3) Az ellenőrzés tartama egy év. Ez a határidő a jelentkezéstől [4. §. (4) bek.] számít, és szükség esetén meghosszabbítható.

8. §.

- (1) Ha a tanács vb. meggyőződik arról, hogy a vállalat (intézmény, szövetkezet) azért tagadja meg a szabadult személy alkalmazását, mert szabadságvesztésre volt ítélve, a munkakör betöltésének azonban a büntetlen előélet nem feltétele, erről értesíti a felügyeletet gyakorló szerv vezetőjét.
- (2) **Ha a 3. §. (1) bekezdésében említett szabadult személy munkakerülő életmódot folytat, a tanács vb. erről a körülményről a büntető eljárás megindítása végett értesíti a rendőrséget.**

9. §.

A tanács vb. a 3—8. §. szerint reá háruló feladatokat szakigazgatási szerveinek egy általa kijelölt ügyintézője útján látja el.

10. §.

Ez a rendelet 1965. október 1. napján lép hatályba; végrehajtásáról az igazságügyminiszter, a belügyminiszter és a Minisztertanács Tanácsszervek Osztályának a vezetője, a munkába helyezést illetően a munkaügyi miniszter gondoskodik; a hatálybalépéssel egyidejűleg az 55/1960. (XII. 22.) Korm. sz. rendelet hatályát veszti.

Kállai Gyula s. k.,
a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány
elnöke

A MINŐSÍTÉS MEGSZÜNT
az 1995. évi LXV. tv. 28. §-ára

figyelemmel

Tárgy: A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról szóló 12/1965. (VII. 11.) Korm. számú rendelet végrehajtása

Fővárosi, megyei, megyei jogú városi tanács VB Elnökének

S z é k h e l y é n

A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állítását és e személyekkel összefüggésben a büntetés-végrehajtási intézetek és rendőrségi szervek, valamint a tanács végrehajtó bizottságának egyéb feladatait a 12/1965. (VII. 11.) számú kormányrendelet (továbbiakban: R.) szabályozza. A rendelet végrehajtásával kapcsolatban az alábbiakra hívom fel Elnök elvtárs figyelmét.

1. A R. 9. §-a értelmében a tanács végrehajtó bizottsága a reá háruló feladatokat szakigazgatási szerveinek egy általa kijelölt ügyintézője útján látja el. Az egységes gyakorlat kialakítása érdekében szükséges, hogy a R. 9. §-ában meghatározott feladatokat mindenütt egy szakigazgatási szerv ügyintézője lássa el. A feladatok jellege az egészségügyi (szociálpolitikai) szakigazgatási szerv kijelölését indokolja. Erre figyelemmel az egészségügyi szakigazgatási szervek részletes feladatait az egészségügyi miniszter külön utasításban [9/1966. (Eü K 4.) Eü M sz.] határozza meg. (A rendelet végrehajtására a munkaügyi miniszter [108/1966/4/Mü M sz.], az igazságügyminiszter és a belügyminiszter is utasítást adott alárendelt szerveinek.)
2. A szabadságvesztésből szabadult személyeknek a társadalomba való beilleszkedéséhez fűződő érdekek szükségessé teszik, hogy a végrehajtó bizottságok a rendelkezésükre álló eszközökkel, az 1954. évi X. törvényből és egyéb jogszabályokból eredő jogosítványaik felhasználásával biztosítsák a R. hatályosulását az illetékes

szakigazgatási szervek, a tanácsi és a tanács alá nem rendelt vállalatok, intézmények dolgozóinak gyakorlati munkájában. Megfelelő társadalmi erők segítségével támaszkodva arra kell törekedni, hogy az illetékesek könnyítsék meg a becsületes útra térést és ehhez nyújtsanak segítséget a szabadságvesztésből szabadult személyeknek.

3. A tanácsi szervek az ország számos területén már eddig is eredményesen oldották meg a szabadult személyekkel kapcsolatos irányító, koordináló, szervező és nevelő feladataikat. Jó kapcsolatot alakítottak ki az illetékes állami szervekkel, tömegszervezetekkel, igényelték a társadalmi erők segítségét. Az összehangolt, eredményes munka azonban még nem jellemző minden tanácsi szervre. Ezért a kormányrendelet végrehajtásának megszervezésével kapcsolatban még a következőkre hívom fel Elnök elvtárs figyelmét:

a) A végrehajtó bizottság vezetőinek egyik, lehetőleg e havi megbeszélésén az illetékes szakigazgatási szervek vezetőit be kell számoltatni és tájékoztatást kell kérni tőlük a jelenlegi helyzetről, a szabadult személyekkel való foglalkozásban felmerült problémákról. A tájékoztatástól, illetve a helyzettől függően intézkedni kell, hogy az érintett szervek közös előterjesztése alapján a végrehajtó bizottság ülésének napirendjére kerüljön a téma és ott megfelelő határozatokat hozzanak a további tennivalókra.

b) A végrehajtó bizottság határozatától függően:

— gondoskodni kell arról, hogy a felügyeleti vizsgálatok vagy célvizsgálatok alkalmával a felettes végrehajtó bizottságok és szakigazgatási szervek rendszeresen ellenőrizzék a kiadott utasítások gyakorlati megvalósítását. Az ellenőrzés színvonalát, hatékonyságát, a felügyeletet gyakorló elnökhelyettesek kísérik figyelemmel.

— a tanács alá nem rendelt szervek vezetőinek legközelebb esedékes megbeszélésén (1954. évi X. tv. 62. §.) — ahol ez szükséges — fel kell hívni a figyelmet a kormányrendeletre, a végrehajtásban való szoros együttműködés fontosságára, a tapasztalatok alapján ismertté vált problémák megszüntetésére, illetőleg a további teendőkre. Különösen jó együttműködést kell kialakítani a rendőrség szerveivel. Szükség esetén ennek gyakorlati módszereit a megyei, járási (városi) rendőrkapitányságokkal külön is meg kell beszélni.

- c) A társadalmi ellenőrzés és segítség folyamatosságának biztosítására — ahol a végrehajtó bizottság határozata szerint erre szükség van — további intézkedéseket kell tenni, különös figyelemmel a szabadult személyek nevelő jellegű utógondozására. Ezért az egészségügyi szociálpolitikai állandó bizottságot fel kell kérni arra, hogy e terület ellenőrzését tervszerűen végezze, a tapasztalatokat értékelje és a szakigazgatási szervek munkáját ellenőrizze és segítse.

Kérem Elnök elvtársat, hogy fentiek figyelembe vételével a helyileg szükséges, a kormányrendelet eredményes végrehajtását biztosító intézkedéseket szíveskedjék megtenni.

Budapest, 1966. március 1.

Dr. Kovács Tibor s. k.,

A MUNKAÜGYI MINISZTER

108/1966. (4) Mü M számú

U T A S Í T Á S A

a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról
szóló 12/1965. (VII. 11.) Korm. számú rendelet végrehajtásáról

A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról szóló 12/1965. (VII. 11.) Korm. számú rendelet (továbbiakban: R.) végrehajtására — az igazságügyminiszterrel, a belügyminiszterrel, az egészségügyi miniszterrel és a Minisztertanács Tanácsszervek Osztálya vezetőjével egyetértésben — az alábbiak szerint intézkedem:

1. A munkaügyi szakigazgatási szerveknek a szabadságvesztésből szabadult személyek (a továbbiakban: szabadultak) munkába helyezését — a terület sajátos munkaerő helyzetére tekintettel, a tervszerű munkaerőgazdálkodási elvek biztosításával — elő kell segíteni.
2. A szabadultak munkába helyezésének tervszerű megszervezése érdekében a munkaügyi szakigazgatási szerveknek:
 - a) állandó kapcsolatot kell fenntartani — a szabadultak utógon-
dozásával megbízott — egészségügyi szakigazgatási szervek-
kel; előzetesen tájékozódni kell azoknak a szabaduló szemé-
lyeknek képzettségéről, személyi körülményeiről, akiknek
munkába helyezését az egészségügyi szakigazgatási szervek
kérlik [a R. 3. §. (1) bekezdésében és a 4. §. (2) bekezdésében
meghatározott személyek], továbbá akik munkába állásra vo-
natkozóan segítséget kértek;
 - b) elő kell segíteni az egészségügyi szakigazgatási szerv tevé-
kenységét; az együttműködés során tájékoztatni kell a szaba-
dultak munkába helyezési lehetőségeiről, az elhelyezésekről,
a vállalatok esetleges észrevételeiről, s évenként legalább egy
alkalommal közösen értékelni kell a végzett munkát;
 - c) a szabadultak fontosabb adatairól, így;
 - a szabadult neve, kora,
 - szakképzettsége,
 - a szabadulás időpontja,

- munkára való jelentkezés időpontja,
 - munkába helyezés időpontja,
 - munkahelye,
 - munkakör megnevezése
- nyilvántartást kell vezetni.
3. A büntetésvégrehajtási intézet parancsnokságának értesítése és az egészségügyi szakigazgatási szerv tájékoztatása alapján a szabadultak munkába helyezéséről lehetőleg a képzettségük, képességük és más személyi körülményeik (pl. lakhely, egészségi állapot stb.) figyelembevételével kell gondoskodni.
 4. Ha a vállalat indokolatlanul megtagadja a szabadult személy alkalmazását, a munkaügyi szakigazgatási szervek értesítik a felügyeletet gyakorló szerveket és az egészségügyi szakigazgatási szerv ügyintézőjét.
 5. Amennyiben a vállalat indokoltan nem tudja alkalmazni a szabadultat, akkor a munkaügyi szakigazgatási szervnek gondoskodni kell más vállalathoz történő elhelyezéséről.
 6. A járási, járási jogú városi munkaügyi előadónak az egészségügyi szakigazgatási szervtől kapott tájékoztatás felhasználása mellett a megyei tanács VB munkaügyi osztálya által meghatározott irányelveket is figyelembe kell venni a szabadultak munkába helyezésénél.
- Ha a járás (város) területén nincs lehetőség a szabadultak munkába helyezésére, elő kell segíteni olyan járás területén való elhelyezkedésüket, ahol munkalehetőség kínálkozik, s nem jelent — költségek szempontjából (utazás, szállásköltség) — a szabadultak részére aránytalanul magas megterhelést.
7. Ez az utasítás kihirdetése napján lép hatályba. A hatálybalépéssel egyidejűleg a 101/1961. (1—2) Mü M számú utasítás hatályát veszti.

Veres József s. k.,
munkaügyi miniszter

AZ EGÉSZSÉGÜGYI MINISZTER

9/1966. (Eü. K. 4.) Eü M számú

U T A S Í T Á S A

a szabadságvesztésből szabadult személyek utógondozásáról

A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról szóló 12/1965. (VII. 11.) Korm. számú rendelet (továbbiakban: R.) végrehajtása tárgyában a Minisztertanács Tanácsszervek Osztályának vezetőjével egyetértésben az alábbiakat rendelem.

1. §.

- (1) A szabadságvesztésből szabadult személyek utógondozása a tanács végrehajtó bizottsága egészségügyi osztályának (csoportjának) szervezetében működő szociálpolitikai csoport (szociálpolitikai előadó) feladata.
- (2) A szabadult személy munkába állítását a szociálpolitikai szerv a tanács munkaügyi szakigazgatási szerve útján biztosítja. A munkaügyi szervek ez irányú kötelességeit a munkaügyi miniszter külön írja elő.

2. §.

A szabadságvesztésből szabadultnak a társadalomba való beilleszkedése érdekében a szociálpolitikai szerv a körülményektől függően (szükség szerint) a következő intézkedéseket teszi:

- a) a büntetésvégrehajtási intézet parancsnokának értesítése alapján nyilvántartást vezet az utógondozásban részesülő személyekről és közli azok adatait a munkaügyi szervvel,
- b) munkásszállási, átmeneti szállási, szociális otthoni elhelyezést biztosít a szabadultnak,
- c) értesíti a rendőrséget, ha az utógondozás alá eső szabadult nem tett eleget jelentkezési vagy munkavállalási kötelezettségének,
- d) állandó vagy kijelölt lakóhelyére utazáshoz menetjeggyel (útiköltséggel) látja el a szabadultat,
- e) rendszeres vagy rendkívüli segílyt, illetőleg szociális kölcsönt juttat a szabadultnak,
- f) segíti és ellenőrzi az utógondozottnak a társadalomba való beilleszkedését.

3. §.

- (1) A büntetésvégrehajtási intézet parancsnokának értesítése (R. 3. §.) alapján az utógondozásban részesülő szabadultakról a szociálpolitikai szerv nyilvántartást köteles vezetni. A nyilvántartás lehet füzet, vagy kartonrendszerű és a következő adatokat kell tartalmaznia:
 - a) az ügyirat számát,
 - b) a szabadult személy nevét,
 - c) születési helyét és idejét,
 - d) anyja nevét,
 - e) pontos lakcímét,
 - f) munkahelyének megnevezését és annak címét,
 - g) milyen munkakörben dolgozik és mennyi a havi keresete,
 - h) a patronáló személy nevét és lakcímét,
 - i) az ellenőrzés kezdő és befejező időpontját,
 - j) feljegyzéseket.
- (2) Az utógondozásra vonatkozó iratokat az általános iratanyagtól elkülönítve, a szociálpolitikai előadó maga kezeli és őrzi: azokat csak a gondozás megszűnte után lehet az általános irattárban elhelyezni.
- (3) A büntetésvégrehajtási intézet értesítése alapján a szociálpolitikai szerv 8 napon belül köteles megkeresni a munkaügyi szervet megfelelő munkahely biztosítása végett.
- (4) A szabadult személyt — jelentkezése esetén — a munkaügyi szerv által megjelölt munkahelyre kell irányítani, egyben figyelmeztetni kell őt arra, hogy ha nem áll munkába, vagy munkahelyét indokolatlanul elhagyja, büntető eljárást kezdeményeznek ellene.

4. §.

- (1) Támogatni kell a szabadult személy munkásszálláson való elhelyezését, ha nincs lakása, vagy oda nem térhet vissza (pl. kitiltották korábbi lakóhelyéről).
- (2) Amennyiben a lakás nélküli szabadult elhelyezése munkásszálláson nem biztosítható, azokban a városokban, ahol a szociálpolitikai szervek átmeneti szállást tartanak fenn, részére ott kell férőhelyet biztosítani.

- (3) Ha a szabadult személy munkaképtelen és nincs lakása — a 6/1960. (Eü. K. 3.) Eü M számú utasítás feltételeinek figyelembevételével — szociális otthonban kell elhelyezni.

5. §.

- (1) A járási (városi, városi kerületi) rendőrkapitányság segítségét kell kérni, ha az utógondozás alá eső szabadult személy magatartásával az ellenőrzést lehetetlenné teszi, vagy más okból szükség van a rendőri szerv közbelépésére.
- (2) Ha a R. 3. §-ának (1) bekezdésben meghatározott személy nem áll munkába vagy munkahelyét indokolatlanul elhagyja, erről a munkáltató vagy a patronáló értesítése alapján a szociálpolitikai szerv a büntető eljárás megindítása végett értesíti a rendőrség járási (városi kerületi) kapitányságát.
- (3) A rendőrséghez intézett megkeresésben közölni kell az utógondozott nevét, lakcímét, születési helyét és idejét, anyja nevét, munkahelyének elnevezését és címét, valamint azt a tényállást részletesen, amely a rendőrségi intézkedést szükségessé teszi.

6. §.

- (1) Állandó vagy kijelölt lakóhelyére történő utazáshoz menetjeggyel, illetőleg utiköltséggel látja el a szociálpolitikai szerv azt a szabadult személyt, aki nem tudja útiköltségét fedezni.
- (2) Rendszeres szociális segélyt lehet juttatni a szabadult személynek, ha a 38/1963. (Eü. K. 23.) Eü M számú utasításban foglalt feltételek megvannak.
- (3) Szociális kölcsönt lehet adni a szabadult személynek akkor, ha munkaképes ugyan, de nincs annyi pénze, amennyiből létfenntartását az első munkabér kézhezvételéig fedezni tudná. A szociális kölcsön visszafizetését — a körülményektől függően vagy egy összegben, vagy részletekben — a kiutalást elrendelő határozatban kell előírni. Ezt a szociális juttatást a Szociális gondozás költségvetési címben a rendkívüli segélyek céljára biztosított hitelkeretből kell kifizetni.
- (4) Minden anyagi támogatás juttatása előtt az elbocsátó levélből meg kell állapítani, hogy a szabadultnak nincs-e olyan börtönkeresménye, amelyből a szükséges kiadásokat fedezni tudja.

A szociális juttatásokat, valamint azok összegét (számmal és betűvel) az elbocsátó levél hátlapjára a szociálpolitikai szervnek fel kell jegyeznie.

A feljegyzést aláírással és pecséttel kell ellátni.

7. §.

- (1) A szociálpolitikai szerv köteles segíteni, de egyben ellenőrizni is az utógondozás alá eső szabadult személynek a társadalomba való beilleszkedését. Ezt a feladatát a szociálpolitikai szerv társadalmi munkatársak segítségével végzi.
- (2) A szabadult személy munkahelyén, lehetőleg közvetlen munkatársai közül fel kell kérni olyan önkéntesen vállalkozó pártfogót a szabadult ellenőrzésére, aki élettapasztalata, tekintélye és feddhetetlen élete alapján erre a munkára alkalmas. A pártfogó személyére nézve a munkahely szakszervezeti bizottságától, ha a szabadult személy nő, a szakszervezeti nőfelelőstől kell javaslatot kérni. A pártfogó felkéréséről értesíteni kell a szakszervezeti bizottságot is azzal, hogy a pártfogó munkáját támogassák. [R. 7. §. (1) bek.]
- (3) Ha a munkahely dolgozói közül pártfogó nem kérhető fel, a tanács egészségügyi és szociálpolitikai állandó bizottságának egy tagját kell az ellenőrzésre felkérni.
- (4) A szociálpolitikai szerv legalább negyedévenként (ha szükségesnek látszik, gyakrabban is) tájékozódni köteles a pártfogónál a szabadult személy magatartása, problémái felől. A kapott felvilágosítást írásban rögzíteni kell és mellékelnie kell az utógondozásra vonatkozó iratokhoz.
- (5) Községekben a pártfogóval a tanács végrehajtó bizottságának titkára tartja a kapcsolatot és a tapasztalatokról készített feljegyzést ő terjeszti fel a járási szociálpolitikai szervhez.

8. §.

- (1) Az utógondozás tartama egy év. Ez a határidő a szabadult személy jelentkezésétől számít és szükség esetén meghosszabbítható. [R. 7. §. (3) bek.]
- (2) Meg kell hosszabbítani a szabadult személy ellenőrzését, ha még nem illeszkedett bele kifogástalanul a társadalomba (pl. időn-

ként igazolatlanul távolmarad munkahelyéről, alkoholista, gyakran változtatja munkahelyét, stb.)

- (3) Ha az utógondozás alatt álló személy más szociálpolitikai szerv illetékességi területére költözik, erről az új lakóhely szerinti szociálpolitikai szervet értesíteni kell és egyúttal meg kell küldeni oda az utógondozásra vonatkozó iratokat. Ezt a körülményt a nyilvántartásba is fel kell jegyezni.

9. §.

- (1) A szociálpolitikai szerv a jelen utasításban előírt feladatok megvalósítása érdekében szorosan működjek együtt a munkaügyi szakigazgatási szervvel és a rendőrkapitánysággal. Évenként legalább egy alkalommal közös megbeszélésen értékeljék munkájukat és az utógondozás tökéletesítésének módját.
- (2) Az utógondozás alá eső szabadult személyre vonatkozó minden iratot és adatot bizalmasan kell kezelni; gondoskodni kell arról, hogy azok illetéktelen személy tudomására ne jussanak.

10. §.

Ez az utasítás 1966. március hó 1. napján lép hatályba.

Dr. Szabó Zoltán s. k.,
egészségügyi miniszter

A MINISZTER

az 1995. évi LXV. tv. 23. §-ára

figyelemmel

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG

IGAZSÁGÜGYMINISZTERÉNEK

004. számú

P A R A N C S A

Budapest, 1965. évi szeptember hó 30-án.

A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításának megkönnyítése érdekében a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 12/1965. (VII. 11.) Korm. számú rendeletének 10. §-a alapján

m e g p a r a n c s o l o m :

1. A szabadságvesztés végrehajtása alatt meg kell ismerni az elítélt körülményeit. Meg kell őt hallgatni arra nézve, hogy szabadulása után hogyan akarja életét rendezni, milyen tervei, lehetőségei vannak munkába való elhelyezkedésére. Tájékozódni kell arról, hogy a büntetés megkezdése előtt volt-e állandó munkahelye, s ha igen, munkaviszonya fennmaradt-e vagy megszűnt; van-e lehetősége előző munkahelyén dolgozni. Szükség esetén a szabadulás előtt megfelelő időben — biztosítani kell, hogy az elítélt ezt a körülményt volt munkahelyének megbízottjával, vagy családjának közreműködésével levelezés útján tisztázza.

Amennyiben büntetésének megkezdése előtt nem volt állandó munkahelye, vagy előző munkahelyéről elbocsátottak, illetve nem veszik vissza, lehetővé kell tenni, hogy az elítélt az általa megnevezett munkahely megbízottjával vagy családjával levelezést folytasson elhelyezkedése tárgyában.

Az elítélt munkába állásával kapcsolatos levelezést a kedvezményes levélíráson felül kell engedélyezni, azt fegyelmi fenytésként sem lehet megvonni. A levélben csak a munkába helyezéssel kapcsolatos kérdésekről lehet írni. A levél tartalmát ellenőrizni kell.

2. A munkába állás elősegítése céljából lehetővé kell tenni, hogy az elítélt volt vagy leendő munkáltatójának megbízottjával a büntetés végrehajtása alatt a börtönben (bv. munkahelyen) személye-

sen is érintkezzék. A személyes megbeszélést az elítélt vagy a munkáltató megbízottja, szükség esetén a büntetésvégrehajtási szerv is kezdeményezheti. A megbeszélés csak a munkavállalással kapcsolatos körülményekre vonatkozhat.

A személyes érintkezést a börtön (bv. munkahely) rendjének sérelme nélkül, büntetésvégrehajtási beosztott jelenlétében a börtönben (bv. munkahelyen) kijelölt helyen kell megszervezni.

Ha a munkavállalásra vonatkozóan az elítélt és a munkáltató megbízottja között megállapodás jött létre, lehetővé kell tenni, hogy az elítélt — a szabadulást megelőzően — a munkavállalási szerződést aláírja.

3. A szabaduló személy munkába helyezésének és ellenőrzésének biztosítása érdekében a büntetésvégrehajtási szervek — az 1. és 2. pontban foglaltak eredményétől függetlenül — értesítést küldenek
 - a) a 12/1965. (VII. 11.) Korm. sz. r. 3. §-a (1) bekezdésének a), b), c) pontjában meghatározott elítéltekről és
 - b) arról az elítéltről, aki a bv. szervek megítélése szerint a társadalomba való beilleszkedés szempontjából segítségre, illetve ellenőrzésre szorul [Kormányrendelet 3. §. (1) bek. d) pontja].
4. A kormányrendelet 3. §-ának (2) bekezdése szerint, ha az elítélt munkába helyezését nem tudta rendezni és segítséget kér az elhelyezkedéséhez, a büntetésvégrehajtási szerv ilyen irányú értesítést küld az illetékes tanács vb-nek. Ebben az esetben a szabadult személy nem esik a kormányrendelet 7. §-a szerinti ellenőrzés alá.
5. Az értesítést az elítélt előző lakhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) tanács vb-nek kell megküldeni. Ha a bíróság kitiltást rendelt el, az értesítést annak a tanács vb-nek kell megküldeni, amelynek illetékességi területén a szabaduló személy letelepedni vagy huzamosan tartózkodni kíván.

Az értesítésnek tartalmaznia kell:

- a) a szabaduló személyi adatait,
- b) a szabaduló képzettségére vonatkozó adatokat,
- c) a munkába helyezéssel kapcsolatos körülményeket,
- d) a szabaduló jellemzését, családi és szociális körülményeit,
- e) a büntetésvégrehajtási adatokat,

f) azt a körülményt, hogy kell-e szabadulót ellenőrizni és ha igen, a kormányrendelet 3. §-a (1) bekezdésének melyik al-pontja szerint esik ellenőrzés alá.

Az értesítést egy hónappal a büntetés kitöltése, illetve az elítéltek feltételes szabadságra bocsátás előtt kell megküldeni. Ha valamilyen oknál fogva (kegyelem, perújítás, törvényességi óvás, összbüntetés) az egy hónapos határidő nem tartható be, az értesítést a szabadulás után 3 napon belül kell elküldeni.

Az értesítés másodpéldányát a fent írt határidők figyelembevételével meg kell küldeni a jelen pont első bekezdése szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) rendőrkapitányságnak.

6. A büntetésvégrehajtási szerv a büntetés végrehajtása alatt — megfelelő időben — az elítéltet tájékoztassa a szabadulás utáni munkába állásra vonatkozó rendelkezésekről, az ezzel kapcsolatos lehetőségekről és segítségnyújtásról.

A kormányrendelet 3. §-ának (1) bekezdésében említett szabaduló személyeket a szabaduláskor figyelmeztetni kell arra, hogy 8 napon belül melyik tanácsnál kötelesek jelentkezni.

7. A büntetésvégrehajtási szervek részletes feladatait a Büntetésvégrehajtás Országos Parancsnoka külön utasításban szabályozza.
8. Jelen parancsom 1965. október 1. napján lép hatályba. Egyidejűleg a 004/1961. évi belügyminiszterhelyettesi — bv. szervekre vonatkozó — utasítás 1—4. pontjának rendelkezéseit hatályon kívül helyezem.

Dr. Nezvál Ferenc s. k.,
igazságügyminiszter

A BÜNTETÉSVÉGREHAJTÁS ORSZÁGOS PARANCSNOKÁNAK

14. számú

U T A S Í T Á S A

Budapest, 1965. évi szeptember hó 29-én

Miniszter elvtárs 004. sz. parancsában szabályozta a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításával kapcsolatos feladatokat. A parancsban foglaltak végrehajtása érdekében

u t a s í t o m :

1. A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításának előkészítése.

a) Befogadás után a nevelő az elítélt meghallgatása alapján ismerje meg annak befogadása előtti és a szabadulása után várható munka és lakáskörülményeit:

- volt-e állandó munkahelye,
- fennmaradt-e vagy megszűnt a munkaviszonya,
- kapott-e ígéretet arra nézve, hogy szabadulása után tovább alkalmazzák,
- volt-e és hol bejelentett lakása.

A megismert adatokat jegyezze fel az elítélt fejlődési lapjára. A 6 hónapnál rövidebb tartamú szabadságvesztésre ítéltéknél készítsen feljegyzést és azt csatolja az elítélt kedvezménynyilvántartó lapjához.

b) A várható szabadulás előtt 3 hónappal a nevelő az elítéltet meghallgatja arra nézve:

- szabadulása után hol kíván rendszeres munkát végezni,
- befogadása után általa elmondott és nyilvántartásban szereplő munka- és lakáskörülményeiben történt-e változás,

- szabadságvesztés megkezdése előtt vagy után kapott-e ígéretet arra nézve, hogy volt munkahelyén szabadulása után tovább alkalmazzák,
- előző munkahelyére vissza kíván-e menni.
- esetleg családja segítségével munkába állásával kapcsolatban érdeklődött-e és az milyen eredménnyel járt.

c) A nevelő közölje az elítélttel, hogy az általa elmondott körülményeket tisztázni kell.

Ezt a volt vagy leendő munkáltatóval levelezésen keresztül az elítélt végezze. Ezért az elítélt részére biztosítani kell a kedvezményes levelezésen felül a levélírást, valamint a válaszlevelet. A levélírás engedélyezése az elítélt kérése alapján történik, szükség esetén azonban a nevelő szólítsa fel, hogy munkába állásának körülményeit levelezésen keresztül tisztázza. Különösen a többszörös visszaeső, konok bűnöző, a kitiltott, vagy a 3 évet meghaladó büntetésre ítéltknél kell a bemondott adatokat, körülményeket tisztázni, ellenőrizni.

A munkalehetőség igazolására el kell fogadni az elítélt levelére érkezett hivatalos választ, a munkáltató megbízottja által adott szóbeli vagy az elítélt családja által levélben közölt adatokat.

A szabadulás utáni munkába állás körülményeinek tisztázása céljából szükséges levelezést fegyelmi büntetésként sem lehet elvonni.

Ha az elítélt a körülmények tisztázásának időszakában olyan fegyelmi büntetést tölt, mely kizárja a levelezést, akkor is biztosítani kell a munkakörülmények tisztázását levélíráson keresztül.

A levélben csak a munkába állással kapcsolatos kérdésekről lehet írni. A levél terjedelmét korlátozni nem kell, a levelet azonban ellenőrizni kell. Ha az elítélt a levelezéshez szükséges pénzzel nem rendelkezik, a költséget az ellátmány terhére biztosítani kell.

d) Az elítélt szabadulás utáni munkába állását azzal is elő kell segíteni, hogy — szükség esetén — a munkáltató megbízottja az elítélttel a büntetés végrehajtása alatt személyesen is beszéljen.

Ha a volt vagy leendő munkáltató megbízottja írásban vagy személyesen olyan kéréssel fordul a parancsnokhoz, hogy az elítélttel a munkavállalással kapcsolatban beszélni kíván, ezt engedélyezni kell.

A munkáltatóval való megbeszélés létrejöttét levél útján az elítélt is kezdeményezheti.

Szükség esetén a munkáltató megbízottja és az elítélt közötti személyes megbeszélést a parancsnok is kezdeményezheti.

Az időpontot a munkáltató megbízottjával egyeztetve úgy kell megállapítani, hogy az a börtön, bv. munkahely rendjében ne okozzon zavart, az elítéltet ne vonják ki huzamosabb időre a munkából.

A megbeszélést a körleten kívül, a parancsnok által erre a célra kijelölt helyiségben kell megtartani. Azon vegyen részt az elítélt nevelője, akadályoztatása esetén a parancsnok által megbízott más bv. beosztott.

A munkáltató megbízottja az elítélttel csak a munkába helyezéssel kapcsolatos konkrét körülményekről beszélhet.

A munkába helyezéssel összefüggő, az elítélttre vonatkozó szükséges felvilágosítást a munkáltató megbízottjának meg kell adni.

2. A tanácsai és rendőri szervek értesítése az elítélt szabadulásáról.

Értesítést kell küldeni arról a szabadulóról, akinél a munkába állás, a rendszeres munkavégzés ellenőrzésre, figyelemmel kísérésre szorul.

Ennek megfelelően:

- a) büntetési időre való tekintet nélkül a többszörös visszaeső, konok bűnöző elítéltről;
- b) a büntetési időtől, valamint a minősítéstől függetlenül arról, akit a bíróság mellékbüntetésként meghatározott időre lakóhelyéről (tartózkodási helyéről) kitiltott;
- c) a minősítéstől függetlenül arról, akit a bíróság 3 évet meghaladó szabadságvesztésre ítélt, vagy akivel szemben összbüntetésként 3 évet meghaladó ítéletet hozott;

(A büntetés időtartamához a pénzbüntetést helyettesítő szabadságvesztést vagy a szabálysértési elzárás tartamát nem szabad hozzá számítani).

Az a), b), c) pontok alá eső szabaduló esetében mérlegelési lehetőség az értesítés elküldésére nincs, minden esetben el kell küldeni.

- d) Ha a szabaduló nem esik ugyan az a) b) c) pontok alá, de a parancsnok úgy értékeli: a szabadulótól ígérete ellenére sem

várható, hogy rendszeres munkát vállal, értesítést kell küldeni a tanács vb-nek és a rendőrkapitányságnak. A parancsnok állásfoglalásának kialakításánál a szabaduló összkörülményeit vegye alapul (befogadás előtt munkakerülő életmód, büntetése alatt nem szeretett dolgozni, megnyilatkozásai a munkánélküli életmódról vallott felfogást mutatta stb.).

- e) Értesítést kell küldeni abban az esetben is, ha a szabaduló nem esik ugyan az a) b) c) d) pontok alá, de munkába állásához segítséget kér. Ezt az értesítést csak a lakóhely szerint illetékes tanács vb-nek kell elküldeni, a rendőrkapitányságnak nem.

Az értesítést továbbítani kell:

— a szabaduló állandó lakhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) tanács vb-nek, valamint a rendőrkapitányságnak,

— kitiltott személy esetében annak a tanácsnak, illetve rendőrkapitányságnak, ahol a kitiltott letelepedni vagy húzamosabb ideig tartózkodni kíván,

— ha az elítélt volt lakóhelyétől (tartózkodási helyétől) eltérően más helységben kíván letelepedni és ott igazoltan biztosított számára a munkába állás, a helység szerint illetékes tanácsnak, illetve rendőrkapitányságnak.

3. Az értesítés tartalma, elkészítésének, elküldésének rendje.

Az illetékes tanács vb-al és a rendőrkapitánysággal jelen utasítással rendszeresített „Értesítő lap”-on kell közölni a szükséges adatokat. A büntetésnyilvántartási szakszolgálat vezetője felelős azért, hogy az „Értesítő lap” a miniszteri parancsnak megfelelően tartalmazza mindazokat az adatokat, körülményeket, melyek szükségesek a tanácsnak ahhoz, hogy jól szervezze meg a szabaduló figyelemmel kísérését, ellenőrzését.

- a) Az értesítést a várható szabadulás előtt 1 hónappal, azonnali szabadulás esetén 3 napon belül kell elküldeni.

- b) Az értesítést három példányban a bny. iroda készíti el, a nevelő által elkészített feljegyzés felhasználásával. Az első példányt a tanácsnak, a második példányt a rendőrkapitányságnak kell elküldeni. A harmadik példányt az elítélt fejlődési lapjához kell csatolni és szabadulása után iratai között megőrizni.

- c) A szabaduló nevelője a várható szabadulás előtt 40 nappal feljegyzést készít, melyet a bny. iroda vezetőjének felhasználás végett átad.

A feljegyzés tartalmazza:

- az elítélt szabadulása után hol kíván rendszeres munkát végezni (van-e és hol számára lehetőség munkába állására, a körülmények tisztázása milyen eredménnyel járt, milyen segítség szükséges a munkába helyezéshez, egészségi állapota és képzettsége szerint milyen munkára alkalmas).
- Azonnali szabadulás esetén — a munkába állás körülményeinek tisztázására nem volt lehetőség — a szabaduló elmondása szerint hol tud vagy hol akar dolgozni, milyen segítséget kér.
- A szabaduló jellemzését, családi körülményeit (milyen szorgalmas vagy hanyag volt a munkában, rendszerető, szabályokat tisztelő és betartó ember-e, hogyan becsülte meg társait, milyen a viselkedése, szerény, izgága, van-e önfegyelme, családjával rendszeresen tartott-e kapcsolatot stb.).

Különös figyelemmel kell lenni a nevelőnek olyan szabaduló esetében a megállapításokra, ha a 3. §. (1) bek. d) pontja alapján javaslatot tesz parancsnokának a szabaduló tanácsi ellenőrzésének szükségességére.

- d) Jelen utasításomban elrendelt rendőrségnek küldött értesítés nem érinti a bny. iroda — elítélt szabadulásával kapcsolatos — jelentési kötelezettségét.

**Az elítéltek tájékoztatása, kioktatása a szabadulás után
a rendszeres munkavégzés szükségességéről szóló
szabályokra**

- a) Befogadás után a nevelő az elítélttel közölje a szabadulás utáni munkába állással, ellenőrzéssel, a köteleességek nem teljesítése esetén indítandó büntetőeljárással kapcsolatos rendelkezést. Tájékoztatassa, hogy munkába állásával összefüggő körülményeinek tisztázására, majd szabadulása előtt milyen kötelezettségei, lehetőségei (levelezés, személyes megbeszélés, munkavállalási szerződés aláírása) vannak.

- b) A várható szabadulás előtt 3 hónappal az elítéltet részletesen oktatassa ki kötelességeire, ismerje meg munkába állásával és lakáshelyzetével kapcsolatos körülményeket, gondoskodjon arról, hogy az elítélt levélíráson keresztül tisztázza az általa elmondottakat.

A munkába állás körülményeinek tisztázásával kapcsolatos feladatokat az elítélt közvetlen nevelője, a szabadulók csoportjának folyamatos oktatását a parancsnok által e feladatra megbízott nevelő végezze.

- c) Ha a munkába állás körülményeinek tisztázására, a folyamatos, csoportos oktatásra azonnali szabadulás miatt nincs lehetőség, a nem jogerős és a jogerős elítéltek esetében a nevelő az elítéltet hallgassa meg munkába állásával és lakáskörülményeivel kapcsolatos kérdésekben.

Ezt követően az utasítás 3. pont c) alpontja második bekezdésében foglalt rendelkezés szerint kell a feljegyzést elkészíteni, a bny. irodának az értesítést kiállítani és 3 napon belül továbbítani.

- d) Ha a szabaduló előzetes letartóztatott, nevelője hallgassa meg arra nézve, hol kíván rendszeres munkát végezni, munkába állásának körülményei rendezettek-e.

Ha elmondása alapján nem látja rendezettnek, akkor a körülményeket jelenti parancsnokának. Ha a parancsnok úgy ítéli meg, hogy a szabaduló munkába állásával kapcsolatban segítségre, figyelemmel kísérésre szorul, a lakóhely szerint illetékes tanács vb-t értesíti.

Fiatalkorú elítéltek szabadulásakor, szociális otthonba való elhelyezésekor, a feltételes szabadságra bocsátás tárgyalásánál elvégzendő feladatok

1. A fiatalkorú elítéltek szabad életre való előkészítése a felnőttkorúakénál még körültekintőbb munkát igényel.

Megfelelő gondossággal kell eljárni a munkába állás lehetőségeinek, körülményeinek tisztázásánál. Ha a fiatalkorú levélírása alapján a család nem tud, vagy az illetékes munkáltató pedig nem vagy csak késedelmesen válaszol, hivatalból sürgetni, kérni kell a választ.

A fiatalkorú figyelmét fel kell hívni félbeszakadt iskolai, szakmai tanulmányainak folytatására.

A fiatalok elítelt szabadulásakor — budapesti lakos esetében — a Budapesti KISZ Bizottságot és a Gyermekvédelmi Osztályt, vidéki lakos esetében a lakóhely szerinti KISZ bizottságot kell értesíteni.

Fel kell kérni ezeket a szerveket (szervezeteket), hogy a fiatalok családi környezetét, életmódját kísérik figyelemmel. Ha a családi környezet, a fiatalok meghallgatása alapján nem látszik megfelelőnek ahhoz, hogy helyes életmódra nevelje, akkor ezt külön közölni kell.

A KISZ szervezet felé küldött értesítésben jelezni kell, hogy a munkába való elhelyezés érdekében mikor keresték meg és melyik tanácsot, vagy a tisztázás során a fiatalok munkába állása (munkaadó megnevezése) megoldottnak látszik.

2. Ha a szabaduló személynek nincs hozzátartozója, magatehetetlen, szabadulása után nincs biztosítva gondozása, — a szabadulás előtt 3 hónappal a parancsnok írásban keresse meg a helyi tanács Egészségügyi és Szociális osztályát (csoportját). Kérje, hogy a szabadulónak szociális otthonba való felvétele ügyében a szükséges intézkedést tegyék meg. Az eredményről kérjen tájékoztatást. A szociális otthonba történő felvétel elintézésének érdekében lehetővé kell tenni, hogy a tanács megbízott ügyintézője a börtönben, bv. munkahelyen az elítéltről a szükséges adatokat (jegyzőkönyv, kérelem készítése) felvegye és személyesen az elítélttel is beszélhessen.
3. A feltételes szabadságra bocsátás tárgyalására készített nevelői vélemény tartalmazza a munkába állással összefüggő körülményeket.

(Mit tett az elítelt munkába állásának biztosítása érdekében, ez milyen eredménnyel járt, milyen további segítségre, illetve ellenőrzésre szorul.)

Jelen utasításom 1965. október 1-én lép hatályba. A személyi állománnyal a miniszteri parancsot teljes terjedelmében, utasításom rendelkezéseit megfelelő mértékben ismertetni kell.

A rendelkezéseket és az abból adódó feladatokat a nevelői és a büntetésnyilvántartási szakszolgálat beosztottainak külön oktatás tárgyává kell tenni.

Egyidejűleg hatályon kívül helyezem a 6/1961. sz. országos parancsnoki parancsot, a 2/1962. sz. Nevelési Utasítás 2. pontjában foglalt rendelkezéseket.

Szalay Zoltán s. k.,

bv. ezredes

bv. országos parancsnok

A MINŐSÍTÉS MEGSZÜNT
az 1995. évi LXV. tv. 28. §-ára
figyelemmel

A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG

BELÜGYMINISZTERÉNEK

0018. számú

UTASÍTÁSA

Budapest, 1965. évi október hó 2-án.

Tárgy: A szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról szóló 12/1965. (VII. 11.) Korm. sz. rendelet (a továbbiakban: kormányrendelet) végrehajtása.

A szocializmus építése során fontos érdek fűződik ahhoz, hogy a börtönből szabadultakat visszatartsuk az újabb bűncselekmények elkövetésétől, figyelemmel kísérjük szabadulás utáni életmódjukat, magatartásukat, széleskörű társadalmi összefogással biztosítsuk átnevelésüket és elősegítsük társadalmi életünkbe való beilleszkedésüket.

Ennek gyakorlati megvalósítását célozza a kormányrendelet, amikor az utógondozás — ezen belül a munkábaállítás, mint a beilleszkedés elősegítésének alapvető lehetősége — tekintetében, az államhatalmi, államigazgatási és gazdasági szervek vonatkozásában konkrét feladatokat határoz meg, kihangsúlyozva a társadalmi erők bevonásának fontosságát és jelentőségét.

A közrend és közbiztonság továbbszilárdítása érdekében rendőrségünk fontos feladata, hogy a törvényes eszközök felhasználásával támogassa e célkitűzés megvalósítását és segítse az állami és társadalmi szervek ezirányú tevékenységét.

A kormányrendelettel kapcsolatos rendőri feladatok szabályozása céljából a rendőrkapitányságok vezetőit az alábbiakra

u t a s í t o m :

1. Intézkedjenek, hogy a börtönből szabadult jelentkezők az 1/1954. (I. 9.) BM számú rendelet 12. §-ában foglaltak szerint ha-

ladéktalanul megkapja személyi igazolványát. Az illetékes rendőri szervek tájékoztódnak a szabadult további terveiről, egyben hívják fel figyelmét a rendszeres munkavállalás szükségességére.

A vonatkozó utasítások értelmében szükség esetén szervezzék meg magatartásának, életmódjának figyelemmel kísérését, állam elleni, valamint egyéb politikai jellegű bűntettek miatt elítélt, börtönből szabadult személyek esetében az illetékes politikai osztályokkal a szükséges együttműködést.

2. Ha a szabadult a kormányrendelet 4. §. (4) bekezdésében foglalt jelentkezési kötelezettségének nem tett eleget és arról a tanács illetékes szakigazgatási szerve a rendőrséget értesítette, a körülményektől függően intézkedni kell:
 - a szabadult szóbeli figyelmeztetéséről,
 - rendőrhatalósági figyelmeztetésben való részesítéséről,
 - esetleg egyéb, igazgatásrendészeti kényszerintézkedések alkalmazásáról.
3. Ha a tanács értesítéséből megállapítható, hogy a szabadult ismeretlen helyre távozott és tartózkodási helyének megállapítását célzó tanácsi intézkedések nem vezettek eredményre, felkutatásához a rendőri szervek — szükséghez mérten — nyújtsanak segítséget.
4. Ha a tanács szakigazgatási szerve a kormányrendelet 8. §. (2) bekezdése alapján értesíti a rendőrséget és az értesítésből megállapítható, hogy a Btk. 214. §-ába ütköző vagy egyéb bűncselekmény feltételei fennforognak, intézkedni kell a nyomozás elrendeléséről.
5. A Btk. 39. §-a alapján feltételesen szabadultak vonatkozásában továbbra is a belügyminiszter, az igazságügyminiszter és a legfőbb ügyész 2/1962. BM sz. együttes utasítása az irányadó.
6. Jelen utasítás 1965. október 25-ével lép hatályba.

Ezzel egyidejűleg a belügyminiszter I. helyettese és az Országos Rendőrfőkapitányság Vezetője 004/1961. számú közös és a BM II. Főcsoportfőnök 50—894/1964. sz. utasítása hatályát veszti.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter

